

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נמרא לא נברא יין
בעורה"ז אלא לנחם:
(ב) רש"י ד"ה יכולי וכו'
ולמר שהן (סיפורין) תו"מ
ויו"ב ס"א שוהגגין: (א) ד"ה
יומא דשומא (ב) וכו'
בחוזה: (ד) ד"ה ריח
היחוס ואמרן לעיל ג"כ
היינו מה שפי' דריח השכר
משכרתו:

נליזן הש"ם

תוֹס' ד"ה בצר. ובגדיבים
תושיבך. וכן כמוצות דף
קי ע"ג נדה דף טז ע"ג
מדרש צ"ר פ"ס:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

ם

הדר פרק ששי עירובין

הקצ"ה דבר שיפטרו כולן
 יין נתפסין על עונם: מדין
 בכוונה יכול אני לפוטרו:
 הם שאינו אומרה: בשעת

(6) יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין
 מיום שחרב בית המקדש ועד עכשיו שנאמר
 1 לכן שמעי נא זאת ענייה ושכורת ולא מיין
 מיתיבי 5 * שיכור מקחו מקח וממכרו ממכר
 עבר עבירה שיש בה מיתה ממתין אותו
 מלקות מלקין אותו כללו של דבר הרי הוא
 כפיקח לכל דבריו אלא שפטור מן התפלה
 מאי יכולני לפטור דקאמר נמי מדין תפלה
 אמר רבי חנינא 3 ל"ש אלא שלא הגיע
 לשכרותו של לוח אבל הגיע לשכרותו
 של לוח פטור מכולם: א"ר חנינא כל המפיק
 מגן בשעת גאווה סוגרין וחותרין צרות בעדו
 שנאמר 2 גאווה אפיקי מנגנים סגור חותם צר
 מאי משמע דהאי אפיקי לישנא דעבורי הוא

דכתיב³ אחי בנדר כמו נחל כאפיק נחלים
יעבורו ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק אתמר
מאי משמע דהאי מפיק לישנא דגלויי הוא
דכתיב⁴ ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מכדי קראי משמע בין למר ובין למר
^א מאי בינייהו איכא בינייהו דרב ששת דרב
ששת מסר שינתייה לשמעיה מר אית ליה
דרב ששת ומר לית ליה דרב ששת אמר רב
חייא בר אשי אמר רב כל שאין דעתה
מיושבת עליו אל יתפלל משום שנא' בצר
אל יורה רבי חנינא ביומא דרתה לא מצלי
אמר בצר אל יורה כתיב מר עוקבא ביומא
דשותא לא הוה נפיק לבי דינא^ג אמר רב
נחמן בר יצחק הלכתא בעיא צילותא כיומא
דאסתנא אמר אביי אי^ה אמרה לי אם קריב
כותחא לא תנאי אמר^ו רבא אי קרצתן כינה
לא תנאי מר בריה דרבינא עבדה ליה אמיה
ז' מני לז' יומי אמר רב יהודה לא איברי
ליליא אלא לשינתא א"ר שמעון בן לקיש
לא איברי סיהרא אלא לגירסא אמרי ליה
לר' זירא מחדדן שמעתך אמר להו דיממי
נינהו אמרה ליה^ז ברתיה דרב חסדא לרב
חסדא לא בעי מר מינס פורתא אמר לה
השתא אתו יומי דאריכי וקמיני וניגום טובא
אמר רב נחמן בר יצחק אנן פועלי דיממי אנן
רב אחא בר יעקב^ח זיף ופרע אמר ר"א^ה הבא
מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים שנאמר
^ט ואקבצם אל הנהר הבא אל^ו אחוא ונחנה
שם ימים שלשה ואבינה בעם וגו' אבוה
דשמואל כי אתי באורחא לא מצלי דאית ביה
יומי^י שמואל לא מצלי בביתא דאית ביה
שיכרא רב פפא לא מצלי בביתא דאית
ביה הרסנא א"ר חנינא כל המתפתה ביינו
יש בו מדעת קונו שנאמר^י וירח ה' את ריח
הניחוח וגו' אמר ר' חייא כל המתיישב ביינו
יש בו דעת ע' זמנים^י יין ניתו בע' אותיות

וְסוּד נִתֵּן בַּעַ' אוֹתוֹת כִּנְס יִין יִצָא סוּד ^ז א"ר חֲנִין לֹא נִבְרָא יִין ^ה אֵלָּא לְנֶחֱם אֶת
תְּנוּ שֹׁכֵר לְאוֹבֵד וְגו' א"ר חֲנִין בַּר פַּפָּא כָּל שֶׁאֵין יִין נִשְׁפָּךְ בַּתּוֹךְ בֵּיתוֹ כְּמִים אֵין
לְחֻמֶּךָ וְאֵת מִימֶיךָ מֵה לֶחֶם שְׁנִיקָה בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר אֶף מִיִּם שְׁנִיקָה בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר

היה מסר שינתיה לשמיעה, ומהזיור
ששת, חייש דילמא משתקע בשינה.
כל יומא דהוה רתח לא הוה מצלי
דינא. אמר צריכא הילכתא צילותא
בביתא לא גרסי. פי' אילו היתה
מר אי קרצתן כינה לא גרסי. כלומר

מה.

[illegible]

תורה אור השלם

1. לכן שמעי נא את
ענייה וסבירת ולא מקין;
שיעורו נא מן;
2. גאדה אפיקי מנגים
ססור חותם צר;
3. אחי בגדו כמו נחל
באפיק נחלים יעברו;
איוב מא ו
4. ויראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל
ומערתה; נמשחת וזו
תהלים יח טז
אפיקי;
5. ואקבע א לא תהיה
הבטא לא תהיה ונהיה
שם ימים שלשה ואכינה
בקים ופכתי ומכני לוי
ומכתי אתם;
6. וזרעו ח טו
וירח יי את ירח
ויהיו יא יא יא יא
אל אס קלל עוד את
האדמה בעבור האדם כי
יצר כל האדם עד
ומעניי לוי אס עוד
לחיות את כל יח כאשר
עשיתי;
7. שר לוי אס עוד
לחיות נפש; משוב לו ו
ועברתם את יי
ואליהם וברך את לחמך
ממך וממך וסבירתי
מחלה מקרבך;

מוסף רש"י

צילותא. דעת כלולה
ומיושבת שאינו טרוד
בכלום מחשבה (מגילה
בכח). ולשלם שכר
לרשעים. שמתעדיין
בזעולם הזה ומקבלין
שכר מאו שפושין בעולם
הזה (סנהדרין נ).

רבינו חננאל

אלו היו הכינים נושכים
אותו לו הרגנו כול
למרגלים, וליפנים עשה
לו אמו למר בר רבנא
שבעה חלוקים החליף
בכל יום חלוק מיום
הכינים. כל הגורם כיום
ממעתה מיוחדן
ר. יודא. ר. אחא חזי שן
גורם והיה ניטור בלילה
ביום. א"ר אלעזר הו
ברוך לו ותפל שלשה
ימים, ששנאו אותקבם
לא הגה בראש אל אחוה
מחפול. שמואל לא הו
ידה: ח' א"ר תיחנתה.
שן עולה, ו' נכנסי
ו' ו' למר' נפש. ופליגא
ח' אל תחמן חזא מימין.
ו' וקרי להו מים

מסר שינתיה לשמיעה. פ' בקונט' לרבי חנינא דלמאר איעבירו צעי לית ליה דרב שסת ואסור להתפלל עד שיעור מאליו ואומר ר"י דלפ' עובד זמן תפלה לא יתפלל דשכור או שתוי חשדין ליה עד שיעור מאליו ומיהו אין נראה דהלכה כרב שסת (א) ור"ח פ' צעקין אחר חו"ל אמר ר' חנינא כל המפיק מגן בשעת גאווה פ' כל המעביר מגן ומכסה יצור בשעת גאווה כלומר צעת שמתגבר עליו טומן אותו שלא יתגבר סוגרין וחותרמין צרות צערו לשון מפיק כלפיך נתלים יעבירו (א"י 1) ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק איתמר כלומר כל מי שאינו מכסה ומעלים אלא מגלהו ומפיק חו ויזיל להעלם כנגדו לכבודו מן ההוא היא עת שכרותו של אדם רבי חנינא סבר לכובשו בשינה כדי להעבירו ולהפיגו טפי עדיפא ור' יוחנן אמר חיישינן שמא ישמקע בשינה וימנע מן התפלה אלא לגלותו כדי להתעסק צדק ויזילא כדי להפיגו ואחר כך יתפלל טפי עדיף:

וְנָחַל כְּאַפִּיק נְחָלִים
לְשֵׁאִינוּ מִפִּיק אֶת־מֶר
קִישָׁא דְגִלְוִי הוּא
וְיִגְלוּ מוֹסְדוֹת תַּבֵּל
בֵּין לְמֶר וּבֵין לְמֶר
יִהְיוּ דְרַב שֵׁשֶׁת דְּרַב
שְׁמַעְיָה מֶר אֵית לִיה
הַ דְּרַב שֵׁשֶׁת אֹמֵר רַב
רַב כֵּל שְׁאִין דַּעְתּוֹ
לֵל מְשׁוֹם שְׁנאַ בְּצַר
יִמָּא דִּרְתָּח לֹא מִצְלִי
יִב מֶר עֻקְבָּא בְיוֹמָא
לְבִי דִּינָא⁽⁷⁾ אֹמֵר רַב
בְּעִיא צִילוֹתָא בְיוֹמָא
⁽⁸⁾ אֹמֵרָה לִי אִם קָרִיב
רַבָּא אִי קִרְצַתָּן כִּינָה
יִנָּא עֲבָדָה לִיה אֲמִיה
רַב יְהוּדָה לֹא אִיבְרִי
אֲרִי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיֹשׁ
אֲגִידָסָא אֹמֵר לִיה
תָּךְ אֹמֵר לְהוּ דִּימְמִי
יִהְיוּ דְרַב חֲסֵדָא לְרַב
נָסִים פּוֹרְתָא אֹמֵר לֹה
יִי וְקִטְיִי וְגִינוֹם טוֹבָא
אֲנִי פּוֹעֲלִי דִימְמִי אֲנִי
יִפְרַע אֹמֵר רִ"א⁽⁹⁾ הַבָּא
שְׁלֹשָׁה יָמִים שְׁנֵאֹמֵר
אֵל⁽¹⁰⁾ אֲחֻוָּא וְנַחְנָה

ינה בעם וגו' אבזה
חא לא מצלי תלתא
י בביתא דאית ביה
מצלי בביתא דאית
א כל המתפתה ביינו
מר * וירד ה' את ריח
א כל המתנישב ביינו
יו ניתז בע' אותיות

[illegible]